

El Punt 22/11/2006

> Joan Lluís Vives retorna a València

Un congrés analitza el seu pensament

[TERE RODRÍGUEZ](#). València

La figura de l'erudit valencià Joan Lluís Vives (València, 1492-Bruges, 1540) té més actualitat que mai. Aquesta és una de les primeres conclusions a què han arribat els destacats especialistes que participen en el congrés *Lluís Vives, humanista espanyol a Europa*, i que han destacat la seua defensa de la tolerància i la llibertat

Estàtua de Lluís Vives que presideix l'edifici la Nau de la Universitat de València.
Foto: ARXIU

Les jornades que s'han organitzat en el marc de la Setmana Marañón 2006 han aixecat molta expectació entre els seguidors del màxim exponent de l'humanisme als Països Catalans i a l'Estat espanyol. «És una figura molt interessant per a l'actualitat però sense caure en l'anacronisme de convertir-lo en un personatge d'avui», va destacar Pedro Schwartz, patró de la Fundació Gregorio Marañón, que junt amb la Generalitat Valenciana s'han encarregat de l'esdeveniment. «Marañón, com Vives, és el paradigma de com a través de la ciència pot accedir-se a l'humanisme més complet», va declarar el conseller de Cultura, Alejandro Font de Mora, que va anunciar que el Consell vol posar en marxa una fundació d'estudis sobre Lluís Vives.

Durant quatre dies, els més destacats especialistes en l'erudit valencià intenten posar d'actualitat els valors de tolerància i llibertat que va defensar Vives. També van remarcar l'esplendor de la València dels segle XVI, «autèntica porta d'entrada del Renaixement», va indicar en la presentació del congrés Schwartz.

ERASME, MESTRE I AMIC

Juan José López-Ibor, José María Belarte, José Antonio Escudero, Francisco Rodríguez Adrados, Joseph Pérez, Àngel Alcalá i José Varela Ortega són set dels participants que han analitzat la vida i l'obra de Vives en els seus tres vessants de cristià excepcional, humanista fonamental i exiliat.

Ha tingut una dedicació especial l'afecte que l'humanista sentia per la seua ciutat natal, la qual es va veure obligat a abandonar a causa de la seua condició de jueu convers i el dur control que la Inquisició exercia en l'època. De fet, el pare del pensador, Lluís Vives Valeriola, va ser cremat a la foguera pel Sant Ofici acusat del càrrec de judaïtzant, i els ossos de la mare, Blanquina Marc, van ser desenterrats i tirats a la foguera per a quedar-se el seu dot.

El congrés també ha subratllat les relacions que va mantindre l'humanista amb uns quants dels intel·lectuals més importants del seu temps, entre ells el seu mestre i amic Erasme de

Rotterdam, Thomas Moro i Miguel Servet. Tancarà dijous el fòrum José Varela, que posarà en relació el llegat de Joan Lluís Vives i la seua condició d'exiliat amb l'obra d'altres dos intel·lectuals: Gregorio Anacard i José Ortega y Gasset.

> **Exposició antològica**

De manera paral·lela al congrés, l'edifici la Nau de la Universitat de València és la seu d'una exposició antològica de les millors edicions sobre Joan Lluís Vives que s'han realitzat tant fora com dins de l'Estat. La mostra se centra en el llibre antic, segles XVI, XVII, XVIII, encara que també hi ha una mostra significativa dels segles XIX, i XX que evidencia la dimensió humanística de Vives i la diversitat de matèries que va tractar: filosofia, ètica, moral i vida cristiana, justícia social, apologètica, educació, ensenyament, llengua llatina, etc. Tanca aquest discurs, *La recepción hispana de Juan Luis Vives*, de Valentín Moreno, Premi Rivadeneyra de la Reial Acadèmia Espanyola.